

מצליחים למות

התואר "ברחון של כבוד", הוענק לה שבוע לשופט בית-המשפט העליון בישראל **משה לנדוי**. התואר הוענק לו על-ידי השבועון הצרפתי הסאטירי קאנאר אנשאנה (ברוח כבול) עבור קביעותיו בפסק הדין בענין משפט יומן סומייל... אדם אחר שהשתתף באותו משפט, וזה בתורו אחר. עורך-הדין **שמואל תמיר**, שייצג במשפט יומן סומייל את אולפני-ההסרטה, היה גם פרקליט מושב קוממיות בימי סערת חטיפת יוסלה. השבוע הוכיח הוא כי גם אחרי שהסתיימה הפרשה, לא ניתק את הקשר. בחגיגת הנישואין של בת הרב של קוממיות (ראה עמוד 17) היה תמיר אירח כבוד. כשהוא חבוש בכיפה סרוגה נטל תמיר על ברכיו את ילדי המושב, שיעשע אותם ב"סיפורים כשאברכי המשי צוהלים סביבו... שיעור בנימוס נתן השבוע ח"כ חרות **בנימין אבניאל**, לשר המסחר והתעשייה **פנחס ספיר**. היה זה בעת שאבניאל נאם על במת הכנסת בענין שנגע לשר. בשעת נאומו, ראה אבניאל את ספיר יושב ומפטר פט ליד שולחן הממשלה. הוא המסיק את שטף נאומו ובטון מצחה קרא לעבר השר: "אדוני השר, אולי תקשיבו"... הסופר **דב סרן** סיים לאחרונה כתיבת ספר על **ברל כצנלסון**. ספר סרן: "פניתי לשלושה מו"לים. שאלו הללו: מה כתבת? השבת: את האמת. מאז לא שמעתי מהם מילה"... איש משרד החוץ, **ד"ר יעקב שמי עזני**, משמש כפרופסור באוניברסיטה ה-עברית בירושלים בחוג לתולדות עמי דרום אסיה. אמר שמעוני לאחרונה, באחד משערי ריו: "כל מנהיגיה הפוליטיים בעבר של פקיסטאן נרצחו. רק אחד הצליח למות מוות טבעי"... ספר הטלפונים משמש אמת מידה טובה כדי לקבוע את ההירארכיה של השלטון בעיריות השונות. בדרך כלל ניהגים לציין ליד מספרי הטלפונים של העיריות גם את המספרים הפרטיים של העובדים הבכירים. ספר הטלפונים של חיפה קובע מי האדם השלישי בחשיבותו בעירית חיפה. אחרי מספרי הטלפונים של מנהלי מחלקות הסיתוח והפיקוח, מופיע מספרו הפרטי של **ברוך עזמריני**, נהגו של ראש-העיר.

רוצים דיון

סיפרה השבוע שחקנית הקאמרי **חנה מרון**: "כשאני נכנסת לחנות לקנות משהו המוכר מחניף לי ואומר: "גברת מרון, את מדברת כמו על הבמה!" אבל כשאני חוזרת אחרי שבוע להתלונן על טיב הסחורה הוא אומר: "מה את חושבת לך, שפה זה במה?"... במסיבה שנערכה בביתו של **אפרים איירין** בעל מפעלי קינור-איירין, התיישב המארח, כדרכו במסיבות, ליד הפסנתר ו"פרט עליו נעימות שונות כדי להנעים את זמנם של אורחיו. כאשר סיים איירין לנגן, מחאו לו כף כל הנוכחים. בעיקר הפקידים הבכירים במפעלו. כשהסתיימו מחיאות הכיפיים נשמע לפתע קולו של מוכתר עין-הוד **איצ'יה מלבוש**: "ואני חושב ש" שובינסקי מאוטוקארט נגנן יותר טוב"... במסיבה חגיגית שערך התיאטרון הקאמרי, אחרי הצגת הבכורה של פונדק הרחוקות, מסר ראש עיריית תל-אביב **מרדכי נמיר** את רשות הדיבור למשורר **אברהם שלונסקי**. אמר שלונסקי: "אני לא מבין את חלוקת התפקידים הזו. כאשר מדובר בעסקנים ופוליטיקאים אז זה הכל ראש: ראש-המשלה, ראש-עיר וכו'. המשוררים הם בסך הכל רק לב"... באותה הצגה נוכח גם **פנחס לבון**. כאשר נשאל בהפסקה על-ידי ידיד למצב בריאותו, השיב לבון: "אם אני יכול לשאת את ההצגה, סימן שאני עדיין בריא!"... הפילוסוף **אפרים קרישק** ניסה בזמנו להתקשר עם ה"פזמונאי דן אלמגור" כדי להזמין פזמונים לתכנית הוא והיא. שלח מכתב לפי כתובתה של עיריית-חיפה. מחיפה שלחו את המכתב לדן, הולמו כסטודנט בירושלים. דן שראה את הרוך שעשה המכתב, החליט למתוח את קישורן. הוא השיב לו במכתב כתוב במכונת כתיבה מטעם אחת המזכירות של עיריית-חיפה, בו הציע לו להזמין פזמונים אצל המשורר של חיפה. סיים את המכתב ב"ברכת השתקעות בחיפה". לימים כאשר פגש אלמגור בקישורן, התעניין האחרון ב"תלהבות בתנאי הדיון בחיפה. דן שאל לסיבת התעניינותו, ואז השיב לו קישורן: "הציעו לי להשתקע בחיפה", וכתובתה הראה לדן את המכתב שהוא עצמו כתב.

עושים מהומות

בין קהל הגנבררים ששם מצור על קול-

זיוה רודן באילת: עם הצלם יהודה הראל (מימין) ועם עצמה לצורך שיווק

חגגו את יום הולדתו של אמרגנם הישראלי **ששון רג'ואן** בשתיה כדת, הוכיחו שכושרל המוסיקאי עולה ביחס ישר לכמות האלכוהול בדמם. תוך כדי כך נזכרו ב"שתיה אחרת שהעלתה אותם לראש מצעד הפזמונים הבריטי. כשהגיעו להקלטתם הי-ראשונה לא הצליחו להכנס לאווירה המת-אימה ואחרי שעות ארוכות של נסיונות נשאר קפואים. מנהל האולפן הכריז על הפסקה הזמין עבורם חבית בירה. הם החלו להשתולל ורק אז ניתנה ההוראה: להקי-ליט! למחרת נשארו כולם במיטותיהם ו"הופעתם בוטלה, אולם תקליטם הפך רבי-מכר... סיכויים לגמול לפולנים על מפ-לת חרוצלב, יהיו לישראל השבוע, אך לא בתחום הכדורגל. תיאטרון החמאס מפגיש השבוע את שחקני תיאטרון הפנטומימה הי-פולני מחרוצלב לתחרות פנטומימה עם **שייקה איפרי**... אחרי אחת התזרות של התוכנית פצצת זמן של רביעיית-המוע-דון בחמאס. סבל **יעקב בריסירה** ביה-מוטטות נפשית אחר ביצוע שירו של **חיים חפר**, שתוכנו נוגע ליחסים בין ישראל לגרמניה.

בסוקי השבוע

- **שרת החוץ גודיה מאיר**: "כ-כל שאני מזדקנת, אני מבינה פחות את העתונות הישראלית."
- **העתונאי הותיק אורי קיסרי**: "הצנזור בישראל אינו רק כוח שאפשר וצריך לקיים אותו, אלא שיש לדרבן אותו ולדרוש ממנו שיקים חריפות-יתר, ויח-מיר שבעתיים עם כל הבא לידיו, החל ב"חוברת המספרת סיפורים ועד לסרט שכולו אמנות, כביכול."
- **ח"כ מפ"ם מרדכי בנמזוב**, על המהפכה בעיריית באר-שבע: "לצערנו, חתוק מכיר בעונש לגבי חטיפה בדרך של פיתוי רק על ילד, ואילו פליישר, כנראה, איננו ילד."

- **ראש עיריית רמת-גן אברהם קריניצ'י**: "אני חושב שדחאק טוב שיש אופוזיציה. חשוב רק שאדם לא יהיה תלוי בדעת האופוזיציה."
- **נתן אלתרמן**, במסיבה חגיגית לרגל הצגת הבכורה של מחזהו פונדק ה"רוחות": "יש יותר מדי הבנות לגבי הכחנות ויותר מדי כחנות לגבי אי-ההבנות."
- **נחום שמיר**, מנהל חברת הסנה, באותה מסיבה: "יותר טוב לשתוק ולהראות שיפס מאשר לדבר ולאשר זאת."
- **בני מהרשק**, פוליטרוק הפלמ"ח, בכנס פלוגה ג' של הפלמ"ח: "מחדתי שלא יבואו כולם ובאו אפילו הרבה יותר מ"כולם."
- **המבקר וההיסטוריון ד"ר דוד תמר**, על שחקניות הקולנוע הישראליות בעירום: "הן מקיימות את המאמר: עתידה ארץ-ישראל להתפשט בכל הארצות!"
- **הפזמונאי דירי מנוסי**, על אגו-דת הרחקים החדשה אופרה גירוש: "זה אופירע גרושו"

ההסרטה מידו, ניסתה את כוחה בהסרטה... מאז גילה את שער ראשו, לצורך תפקיד השופט אצק, במנגל הגיר הקואזי, עורך שחקן התיאטרון העירוני של חיפה: **חיים לופול**, מחקר בלשני על הנושא: כיצד נקרא שחקן הקולנוע **יול ברינר** בפי העם? מכיוון שקרחתו מוכירה את דמותו של השחקן ההוליוודי הקרח, נוהג גים אנשים לקרוא אחריו בשמו של זה בשיבושים שונים, כמו: הנה יואל ברניר או תראו, זה דב ברנר"... המתניות בין

נוע תל-אביב בתל-אביב, שעה שהופיעה בו הזמרת **הלן שפירן**, נראה גם שחקן הבני-מה **שלמה ברישביט**. ברישביט, שהסיים את תפקידו בהצגת מלחמה ושלום, החליט לבוא לאולם הקולנוע, למרות שההופעה היתה כבר בעיצומה, כדי להצטרף אל אשתו שישבה בפנים. אולם משמרות שוטרים גם הדפו את הגנבררים המסתערים הגיעו אל-אליו. ברישביט נתקף בחרדה ועזב את המקום במרוצה. אמר הוא אחר כך, כש"הצליח להכנס לאולם": "אילו היה שוטר

עורך-דין תמיר וחסידים בקוממיות אורה כבוד

השחקניות **גילה אלמגור** ו**דפנה דן** לא החלה בפרשת המחזה האידיוטית ב"אהל השבוע סיפרו אנשי הקאמרי את הסיפור הבא: בשעתו הופיעו גילה ודפנה בטרט אף מילה למורגנשטיין, ממנו סולקה דפנה כעבור זמן קצר. אולם לפני עזבה הספיקה ליטול עמה מספר תמונות של גילה מהסרט. המכנה המשותף של התמונות: ככולן נראתה גילה בהעויות מגוחכות. דפנה היתה מציגה את התמונות בפני אנ-שים שונים ואומרת: "תראו איך שהיא לא פוטוגנית". הברבים הגיעו לאוונטה של גילה, ובאחת ההצגות של מרוס בקאמרי, בהן הופיעה דפנה לצידה של גילה בתפקיד קטן, ביקשה גילה מאחורי הקלעים לראות את התמונות. כשהוציאה דפנה את התמונות מארנקיה, נטלה אותן גילה וקרעה אותן לחתיכות. מאז אין השתיים מחליפות דברים... חברי להקת הסיום המבוקרת בישראל,

נוגע ב" הייתי הולך מיד לבית-סיהר". ה"סיבה: כיסי מעילו של ברישביט היו מל-אים במכשירי פריצה: מבגנים. צבתות ופי-טיש. בדיוק באותו יום החליף ברישביט דירה, שיפץ במו ידיו את דירתו החדשה, שכח את המכשירים במעילו... באותה הופעה הציג המנהל **אלכסנדר יהודומי** את הפסנתרן **ד"ר הלן זימברניץ** במי-לים: "הוא דר' מאז הפיתוח. לפני הפיתוח הוא היה פרופסור". השיב לו וינטרניץ: "כן, אבל מאז הפיתוח אני שלושה דוקטר ריס"... **זיוה רודן**, שביקרה בשבוע החולף באילת, עוררה כמעט מהומה כללית בעיר שעה שהופיעה על החוף בביקיני קצרצר, אותו אף הסירה לשעה קלה, בשכבה לשון את גבה. היא גילתה גם רצון להתיצב מהצד השני של המצלמה. כאשר צילם אותה צלם סרטוני הפרסומת **יהודה הראל**, גילתה זיוה את מצלמת